ἄκουσε κρότους ὑπόκωφους. Κατάλαβε ἀμέσως περὶ τίνος ἐπρόκειτο : μερικὰ πουλιὰ εἶχαν πιασθῆ στὶς παγίδες ποὺ εἶχε στημένες ὁ Ζάκ καὶ πάλευαν τώρα νὰ ξεφύγουν.

— Ὅπου νἆνε θὰ φανῆ κι' αὐτός, ψιθύρισε ὁ Λεντρύ.

Καὶ σούρνοντας πλησίασε.

Δὲν εἶχε γελασθῆ. Σὲ λίγο φάνηκε ὁ Ζάκ κουβαλῶντας στὴν πλάτη του δυὸ σακκιὰ μισογεμισμένα ἀπὸ πουλιά. Σταμάτησε κοντὰ στὴν παγίδα, ἔβγαλε ἀπ' αὐτὴν τρεῖς πέρδικες κ' ἑτοιμάσθηκε νὰ τὶς ρίξη μέσα στὸ ἕνα ἀπ' τὰ σακκιά. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ φανερώθηκε ὁ Λεντρύ.

— Ἔ, Ζάκ, τοῦ φώναξε, βλέπω ὅτι σήμερα τὸ κυνῆγι σου πῆγε πολὺ καλά !...

Ὁ λαθροθήρας ἔκανε ἕνα πήδημα καὶ κρύφθηκε πίσω ἀπὸ ἕναν πλάτανο.

— Ἔ κ' ὕστερα ; τὶ κατάλαβες ποὺ κρύφθηκες, φώναξε ὁ δασοφύλαξ. Νομίζεις πὼς θὰ μοῦ ξεφύγης. Εἴτε ἀπὸ δεξιά, εἴτε ἀπὸ ἀριστερὰ θελήσης νὰ φύγης, ξέρεις πὼς ἡ σφαῖρες μου πᾶνε ἐκεῖ ποὺ τὶς στέλνω...

Ἀλλὰ μόλις ἐπρόφερε τὴν τελευταία λέξι του ἔννοιωσε ἕνα τίναγμα δυνατό. Μ' ἕνα πήδημα ἀστραπιαῖο ὁ Ζάκ εἶχε βγῆ ἀπ' τὴν κρύπτη του καὶ εἶχε ὡρμήσει κατεπάνω του. Ὁ Λεντρὺ θέλησε νὰ χρησιμοποιήση τὸ ὅπλο του, ἀλλὰ ὁ Ζάκ, ταχύτερος τὸ ἅρπαξε ἀπ' τὴν κάνη καὶ στρίβοντάς το ἀνάγκασε τὸν ἀντίπαλό του νὰ τὸ ἀφίση καὶ τὸ πέταξε μακρυά.

Τότε οἱ δύο ἄνδρες πιάσθηκαν σῶμα μὲ σῶμα.

— Τώρα, εἶπε ὁ Ζάκ, εἴμαστε ἰσόπαλοι...

Εἶχε περάσει τὰ μπράτσα του γύρω ἀπ' τὸν λαιμὸ τοῦ ἀντιπάλου του καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν ρίξη χάμω. Ὁ Λεντρὺ ὅμως ἔσκυψε ἀπότομα, ξεγλύστρησε τὸ κεφάλι του καὶ ἀπαλλάχθηκε ἀπ' τὸ σφίξιμο. Ὥρμησαν καὶ πάλι ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἁρπάχθηκαν καὶ κυλίσθηκαν στὸ χῶμα.

Εἶχαν καὶ οἱ δύο τὴν ἴδια δύναμι. Ἐπάλεναν ἀμίλητοι, χωρὶς κανένας ἀπ' τοὺς δύο νὰ κατορθώση νὰ ἐπικρατήση τοῦ ἀντιπάλου του. Δὲν χτυπιόντουσαν, ἀλλὰ ὁ καθένας τους προσπαθοῦσε νὰ ρίξη κάτω τὸν ἄλλο, νὰ τὸν κάνη ὑποχείριό του ξέροντας ὅτι ἔτσι μόνο θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ δώση ἕνα χτύπημα τέτοιο ποὺ νὰ τὸν ζαλίση τελειωτικά. Πάλευαν λυσσασμένα.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Λεντρὺ, εἶπε τρίζοντας τὰ δόντια του :

— Πῆγες νὰ τριγυρίσης τὴ γυναίκα μου. Ἔ, νὰ ἰδῶ μὲ τὶ μοῦτρα θὰ περάσης ἀπόψε ἀπὸ μπρός της, ὅταν θὰ σὲ κρατοῦν δεμένον οἱ χωροφύλακες.

Καὶ προσπάθησε νὰ τοῦ σφίξη τὸν λαιμό. Ὁ Ζάκ ὅμως ξεγλύστρησε καὶ φώναξε :

— Ἐκτὸς ἂν πάω νὰ δειπνήσω μαζύ της ἀπόψε στὴν θέσι σου, ἐνῶ ἐσὺ θὰ βρίσκεσαι στὸ νεκροταφεῖο.

Ὁ Ζάκ εἶχε κατορθώσει νὰ μπερδέψη τὰ πόδια του γύρω ἀπ' τὰ πόδια τοῦ δασοφύλακα καὶ ρίχτηκε ἐπάνω του μὲ ὅλο τὸ βάρος τοῦ σώματός του. Ὁ Λεντρὺ κατάλαβε ὅτι θὰ ὑπέκυπτε πειά. Ἐκείνη ὅμως τὴ στιγμὴ, καθὼς κύτταζε ἀπελπισμένα γύρω του, μήπως ἐρχόταν ἀπὸ πουθενὰ βοήθεια, εἶδε τὸ ὅπλο του ἐκεῖ κοντὰ καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ τὸ πιάση. Ἀλλὰ ὁ Ζάκ ἀντελήφθη τὴν κίνησι του κ' ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὸ ὅπλο πετῶντας το ἔτσι μακριά. Ἕνας πυροβολισμὸς ἀκούσθηκε καὶ ἀμέσως ἔπειτα μιὰ κραυγὴ πόνου. Ὁ Ζάκ ἔφερε τὰ χέρια του στὸ στῆθος του καὶ σωριάστηκε κατὰ γῆς. Καθὼς κλώτσισε τὸ ὅπλο, ἐκεῖνο ἐκτυρσοκρότησε. Ἡ σφαῖρα τὸν χτύπησε στὸ στῆθος καὶ τὸ πέρασε πέρα-πέρα.

Ὁ Λεντρὺ κατάπληκτος, σαστισμένος γιὰ τὴν ἀπροσδόκητη ἐκείνη τύχη του, ἔσκυψε ἀπὸ πάνω του. Ὁ Ζάκ τὸν εἶδε καὶ τοῦ ψιθύρισε :

— Ἄκουσε, Λεντρύ. Ἐγὼ θὰ πεθάνω... Αὐτὸ ὅμως μ' εὐχαριστεῖ γιατὶ θὰ σοῦ καταστρέψη τὴν ζωή... Γιατὶ ἡ Μαγδαληνή... καταλαβαίνεις... ὅπως καὶ ὅλος ὁ κόσμος... θὰ πιστέψη κι' αὐτὴ ὅτι ἐσὺ μὲ σκότωσες... Καὶ ἔτσι θὰ σὲ μισήση...

— Δὲν εἶν' ὅμως ἀλήθεια, εἶπε ὁ Λεντρὺ μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε. Δὲν σὲ σκότωσα ἐγώ. Οὔτ' ἤθελα νὰ σὲ σκοτώσω.

— Ναί, ἀλλὰ ἐκείνη θὰ νομίση πὼς ἐσὺ μὲ σκότωσες ἄνανδρα καὶ θὰ σὲ μισήση.

Ὁ Λεντρὺ ἔμεινε ἀμίλητος καὶ μελαγχολικός. Καταλάβαινε πολὺ καλὰ πὼς ὁ ἑτοιμοθάνατος εἶχε δίκηο. Χωρὶς νὰ τὸ θέλη ἐψιθύρισε:

— Καϋμένη Μαγδαληνή !... Τί θὰ ἀπογίνη... Ὅταν μισήση τὸν ἕνα ἀπ' τοὺς δυὸ μας ἐνῶ ὁ ἄλλος δὲν θὰ εἶνε πειὰ ζωντανὸς γιὰ νὰ παρηγορηθῆ μ' αὐτὸν τί θ' ἀπογίνη...

Ὁ Ζάκ ἄκουσε τὰ λόγια ἐκεῖνα, τὰ χαρακτηριστικὰ του ἀλλοιώθηκαν καὶ τὸ πρόσωπό του πῆρε μιὰ ἔκφρασι ἀπείρου ἀγωνίας.

— Ναί... ἐψιθύρισε. Ἔχεις δίκηο, Λεντρύ... Θὰ καταστραφῆ ὅλη ἡ ζωὴ τῆς Μαγδαληνῆς... Ὄχι, δὲν πρέπει...

Κ' ἔκανε μιὰ χειρονομία σὰν νὰ ἤθελε νὰ γράψη.

Ὁ ἄλλος κατάλαβε κ' ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του τὸ μολύβι του καὶ τὸ σημειωματάριό του στὸ ὁποῖο ἔγραφε τὰ πρωτόκολλό του.

Ὁ Ζάκ τὰ πῆρε καί, καταβάλλοντας μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια, κατώρθωσε νὰ χαράξη σ' ἕνα φύλλο αὐτὲς τὶς λέξεις : ***Μαγδαληνή, σκοτώθηκα μόνος μου ἐνῶ προσπαθοῦσα ν' ἀφοπλίσω τὸν Λεντρύ. Χαῖρε κ' εὐτύχησε».***

Ὑπέγραψε καὶ τἄδωσε στὸν Λεντρὺ, ψιθυρίζοντας :

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ πολύ.

Τοῦ ἄλλου τὰ μάτια εἶχαν βουρκώσει.

— Γιατί ; ψιθύρισε. Γιατὶ νἄρθουν ἔτσι τὰ πράγματα ;

— Φύγε, τοῦ εἶπε ὁ Ζάκ. Πήγαινε κοντά της.

Ἀλλὰ ὁ Λεντρὺ δὲν ἔφυγε. Κάθησε κατὰ γῆς καὶ πῆρε στὰ γόνατά του τὸ κεφάλι τοῦ Ζάκ καὶ ἄρχισε νὰ τὸ χαϊδεύη ἀπαλά, τρυφερὰ, πατρικά, ἕως ὅτου ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, μ' ἕναν τελευταῖο σπασμὸ, βγῆκε ἡ τελευταία του πνοή...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ

Ἕνα τυχερὸ λαχεῖο

Στὴν Ἀμερικὴ—ποῦ ἄλλοῦ ;—γίνουνται τὰ πιὸ παράξενα πράγματα τοῦ κόσμου. Διαβάστε τὴν παρακάτω εἴδησι καὶ σὰν θέλετε μὴν ἀπορεῖτε καὶ μὴν ἐξίστασθε.

Ἕνας νεαρὸς Ἀμερικανὸς γιατρός, μόλις πῆρε τὸ δίπλωμά του ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Νέας Ὑόρκης, γιὰ νὰ βρῆ τὰ χρήματα ποὺ τοῦ χρειάζονταν γιὰ ν' ἀνοίξη κλινικὴ καὶ ν' ἀρχίση τὴν ἐξάσκηση τοῦ ἐπαγγέλματός του, σκέφθηκε νὰ διοργανώση ἕνα λαχεῖο μ' ἕνα μόνο κερδίζοντα λαχνό. Τὸ κέρδος δὲ ἦταν... αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ γιατρός !...

Ἀνήγγειλε λοιπὸν τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν ἐφημερίδων ὡς ἑξῆς :

«***Διοργανώνω λαχεῖον τοῦ ὁποίου θὰ κερδίση ἕνας καὶ μόνος ἀριθμός. Τὸ κέρδος θὰ εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἀγοράσταὶ δὲ τοῦ λαχείου ὅλες ἡ Ἀμερικανίδες ποὺ ζητοῦν σύζυγον. Τὸ λαχεῖον μου θὰ ἔχη 3000 νούμερα καὶ ὁρίζω τὴν τιμὴν τοῦ κάθε ἀριθμοῦ εἰς δολλάρια πέντε.***

Τὸ προϊὸν τοῦ λαχείου θὰ χρησιμεύση διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐγκατάστασίν μου ὡς ἰατροῦ ἐνταῦθα. Θὰ νυμφευθῶ δὲ ἐκείνην ἡ ὁποία θὰ κερδίση τὸν... τυχηρὸν λαχνὸν καὶ ἡ ὁποία φυσικὰ γενομένη σύζυγός μου θὰ συμμερισθῆ μαζύ μου ἐξ ἡμισείας τὸ ποσὸν τῶν 15.000 δολλαρίων ποὺ θὰ μᾶς μείνη ὡς κέρδος ἀπὸ τὸ λαχεῖο.

«***Ἀπαγορεύεται ὅμως αὐστηρῶς ν' ἀγοράσουν ἀριθμοὺς τοῦ λαχείου μου ἡ μαῦρες, ἡ ἀσθενεῖς, ἡ χῆρες καὶ ἡ δεσποινίδες ποὺ ἔχουν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 30 ἐτῶν*** .

Ὅσο κι' ἂν σᾶς φαίνουνται παράξενα ὅλα αὐτά, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶσται, ἡ... ἐπιχείρησις τοῦ Ἀμερικανοῦ γιατροῦ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ λαχεῖο του πουλήθηκε ἀγρίως. Καὶ ὁ νεαρὸς Ἀσκληπιάδης καὶ κλινικὴν περίφημη ἀπόχτησε καὶ σύζυγον ἔπῆρε μιὰ ὡραία ξανθοῦλα 19 χρονῶν ἀπὸ τὸ Σικάγο, ἡ ὁποία κατεῖχε τὸν κερδίσαντα λαχνό.

Οἱ θησαυροὶ τοῦ Γεωργίου τῆς Ἀγγλίας

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔχει μόνο ἐπιχορηγησι 300 ἑκατομμύρια δραχμὰς τὸν χρόνο καὶ μεγάλη κτηματικὴ περιουσία. Ἔχει ἐπίσης κ' ἕνα ἀληθινὸ θησαυρὸ ἀπὸ κοσμήματα καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα κληρονόμησεν ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ Ἐδουάρδο.

Νὰ τώρα μερικὰ ἀπὸ τὰ πολύτιμα αὐτὰ ἀντικείμενα τοῦ Ἄγγλου Βασιλέως :

Σερβίτσια γιὰ 1500 πρόσωπα, ἀξίας 125.000.000 δραχμῶν. Ἕνα ὀλόχρυσο παγῶνι, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα εἶνε στολισμένο μὲ πολύτιμες πέτρες. Ἡ ἀξία τοῦ παγωνιοῦ αὐτοῦ ὑπολογίζεται σὲ 180 ἑκατομμύρια δραχμῶν ! Σπανιώτατα σκεύη ἀπὸ πορσελάνη ἀξίας 100 ἑκατομμυρίων. Ἄλλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ σκεύη ἀξίας 125 ἑκατομμυρίων.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ εἶνε μηδαμινὰ συγκρινόμενα μὲ δυὸ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα ποὺ ἔχει ὁ Βασιλεὺς καὶ τὰ ὁποῖα κληρονόμησεν ἀπὸ τὴν γιαγιά του, τὴν Βασίλισσα Βικτόρια, στὴν ὁποία ἐδωρήθησαν ἀπὸ τὸν Σάχην τῆς Περσίας πρὸ 85 ἐτῶν.

Τὸ πρῶτο εἶνε μιὰ ὑδρόγειος σφαῖρα, ὁλόχρυση, ἐπάνω στὴν ὁποία ἡ διάφορες χῶρες εἶνε χαραγμένες διὰ ψηφιδωτοῦ ἀπὸ πολύτιμες πέτρες. Ἡ ὅλη ἀξία τοῦ πραγματικοῦ αὐτοῦ ἀριστουργήματος εἶνε ἀνυπολόγιστος. Ἂν πουλιόταν δὲν θ' ἀρκοῦσαν ἡ περιουσίες τῶν πλουσιωτέραν ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλίας γιὰ ν' νὰ τὸ ἀγοράσουν.

Τὸ δεύτερο ἀντικείμενο—δῶρο κι' αὐτὸ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας πρὸς τὴν Βικτόρια—εἶνε ἀκόμη πιὸ πολύτιμο. Συνίσταται ἀπὸ μιὰ κρυστάλλινη θήκη μέσα στὴν ὁποία φυλάσσονται τὰ σπανιώτερα καὶ ἀκριβώτερα μαργαριτάρια ποὺ ἐπὶ αἰῶνες εἶχαν μαζεύσει στοὺς θησαυροὺς των οἱ Σάχαι τῆς Περσίας. Τὸ δεύτερο αὐτὸ ἀντικείμενο εἶνε κυριολεκτικῶς ἀνεκτίμητο.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ